

om, at Vurderingerne er uensartede. Det viser sig nemlig, at Værdien er meget forskellig paa de forskellige Steder i Landet. Jeg maa maaske nævne, at f. Eks. paa Øen Ærø er der en meget høj Jordværdi. Dette ligger i ganske særlige Forhold. Den Befolkning, som vokser op paa Ærø, tager i deres unge Dage ud at sejle. Naar de har sejlet nogle Aar og har tjent nogle Penge og kommer tilbage til Danmark og „lægger op“, vil de absolut bo paa Ærø, og det medfører, at Jordpriserne bliver forholdsvis høje paa denne Ø. Det er for øvrigt ikke specielt for denne Ø, det er ret almindeligt for Øerne, at Jordpriserne er høje dér.

Naar Værdien i Handel og Vandel skal være bestemmende for Skyldsætningen, kan der meget vel foreligge en ensartet Vurdering, skønt den fører til, at Værdien bliver forskellig i de forskellige Egne af Landet. Man kan nemlig ikke ud fra, at en ha Jord af samme Bonitet vurderes forskelligt forskellige Steder i Landet, slutte, at saa er Vurderingen forkert. Den kan netop være rigtig, naar Værdien er forskellig, fordi Jordstykkerne ligger forskelligt. Der er i det hele taget saa mange forskellige Indflydelser, der gør sig gældende med Hensyn til Værdien af Jorden.

Det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) mente, at jeg ikke havde Ret i, at jordløse Huse i stor Udstrækning fik forøgede Skatter ved Gennemførelsen af Ejendomsskyldloven af 1903. Det maa jeg fastholde, at de gjorde. Navnlig paa den Egn, hvor jeg særlig er kendt, og hvor jeg den Gang havde Lejlighed til at følge Virkningerne af Ejendomsskyldloven, var der ikke mange jordløse Huse, der slap for en Skatteforøgelse. Bestemmelsen den Gang var jo, at i Ejendomme, som beboedes af Smaaafolk, med en Lejeværdi af 60 Kr. eller derunder, var fri for Ejendomsskyld. Saa var der ganske vist nogle Fradrag ved Siden af, men det var for andre Ejendomme, dem, der udelukkende beboedes af en enkelt Familie. De var saaledes, at Ejendomme under 3 000 Kr. fik 2 000 Kr. Fradrag og Ejendomme paa mellem 3 000 og 4 500 Kr. fik 1 000 Kr. Fradrag og Ejendomme mellem 4 500 og 6 000 Kr. fik 500 Kr. Fradrag. Men det gjaldt kun de Ejendomme, hvor der boede een Familie. Alle Arbejderhuse og Smaakaarsfolks-Huse, hvor der boede flere Familier, fik kun Fritagelse efter en Leje af 60 Kr., men det var i hvert Fald for vor Egn ikke andre Huse, der havde en

saa lav Leje, end Rønner, som i Virkeligheden ikke var værd at bo i.

Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) var, saa vidt jeg forstod ham, blevet spurgt om, hvor meget Grundværdien var af den Ejendom, han ejede her inde i København, og han havde svaret: mellem 50 og 200 Kr. pr. Kv.-Alen. Det er ikke nogen meget præcis Vurdering. Hvis der kan være saa stor Forskel i Skønnet med Hensyn til Ejendomme, hvis Areal har en Værdi af mellem 50 og 200 Kr. pr. Kv.-Alen, saa vil jeg indrømme, at saa vil der være væsentlige Mangler forbundne med en saadan Vurdering, men det er ogsaa min Tro, at man er i Stand til at komme den rigtige Værdi betydeligt nærmere end med et Spillerum som dette. Jeg vil for Resten sige, at noget af det vanskeligste at vurdere, er Byernes Omegn.

Maa jeg endelig med Hensyn til Spørgsmaalet om Skovene sige, at det kan vi neppe diskutere udførligt her saaledes, at den højtærede Minister og jeg kommer til Overensstemmelse derom. Jeg maa sige, at vi i Overskyldraadet har diskuteret dette Spørgsmaal i lange, lange Baner, og Flertallet af dets Medlemmer kom til det Resultat, at den Fremgangsmaade, som Finansministeren har godkendt, var den rigtige. Jeg antager ikke, at jeg røber nogen Hemmelighed, som jeg ikke har Lov til at røbe, naar jeg oplyser, at det blev vedtaget med kun een Stemme imod. Et Par Medlemmer undlod at stemme, og samtlige øvrige Medlemmer stemte derfor. Det var efter en meget langvarig og grundig Diskussion og Overvejelse, at Spørgsmaalet blev afgjort. Hvis vi faar Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal indenfor det Udvalg, der sikkert vil blive nedsat om denne Sag, tror jeg ogsaa, man vil komme til, at Finansministerens gamle Regler med Hensyn til Vurderingen af Skovene vil være de rigtige.

Den højtærede Minister fremsatte nogle Bemærkninger med Hensyn til Vurderingen af Dyrehaven, Tisvilde Hegn m. m. og mente, at det vilde ikke være rigtigt at give Ministeren en særlig Bemyndigelse til at indrømme Lempelser med Hensyn til Skatterne af disse Ejendomme, og hvis man f. Eks. for Dyrehavens Vedkommende vilde komme til saadanne Priser, som jeg fremsatte, var det Fantasi. Saaledes forstod jeg Ministerens Udtalelser. Heroverfor maa jeg sige til den højtærede Minister, at der bl. a. med Hensyn til Tisvilde Hegn virkelig for Alvor har været rejst det Spørgsmaal, om ikke hele Kyst-